

Od nenávisťi
K L Á S K E

ANGELINA M. LOPEZ

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Hana Brunovská
Tlač TBB, a. s., Banská Bystrica

Z anglického originálu Hate Crush, ktorý vyšiel vo vydavateľstve
Carina Press, Toronto, Ontario, Canada 2020,
preložila Denisa Jahičová.

*Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti
sú výplodom autorkinej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu.
Akákoľvek podobnosť so skutočnými miestami, udalosťami a žijúcimi
či nežijúcimi osobami je náhodná.*

Copyright © 2020 by Angelina M. Lopez
All rights reserved
Translation © Denisa Jahičová 2022

Cover Design © Barbara Baloghová 2022
Cover Photo © Shutterstock
Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2022

ISBN 978-80-220-2427-3

*Venujem mame a Clayovi –
tieto knihy by neexistovali bez vášho
„šialeného“ nápadu zasadiť vinič.
Ďakujem, že môžem byť
súčasťou vašich snov.*

Prológ

Druhá fľaša fermentovaného džinu z koreňa zeleru išla dolu hrdlom oveľa ľahšie než prvá.

Jeho štylistka ho zabije za to, že vymenil svoje slnečné okuliare značky Cartier za fľaše alkoholu. Ale keď sa rozvalil na vegánskom koženom gauči vo VIP stane s rukou zavesenou okolo svojho nového najlepšieho priateľa – výrobcu džinu odetého v konope a s okuliarmi za tisíc dolárov –, Aish Salinger si pomyslel, že táto výmena stála za to. Po roku triezvosti mu alkohol s odpornou chuťou rozmazal okraje videnia, takže otvorené záhyby stanu, víriace tanečnice v diaľke, horiace ohne a nekonečná, rozhorúčená, biela a plochá Nevadská púšť vyzerali ako kedysi. Vzrušujúco. Prívetivo. Ako miesto, na ktorom chcel byť.

Alkohol ho zásoboval spomienkami na dávne časy, keď sa zúčastnil na tomto umeleckom a hudobnom festivale s Johnom Hamiltonom, svojím basgitaristom a celoživotným najlepším priateľom, spolu s fanúšičkami a príživníkmi, ktorí im boli vždy k službám. Alkohol ho presvedčil, že chce byť tu, oblečený ako postava z filmu *Šialený Max* v pokreslených kožených džínsoch a bez košele, odhaľujúc svoje slávne tetovania, namiesto toho, aby bol doma. Sám.

Alkohol mu dal nového najlepšieho priateľa.

„Mám otázku,“ ozval sa jeho nový najlepší kamarát a prehlušil vzdialené rytmy techna prichádzajúce z hlavného pódia. Opretý o Aisha páchol po tráve, pačili a dňoch strávených v púšti bez poriadnej sprchy. Ale tak to predsa s najlepšimi priateľmi chodí. Treba ich prijať so smradom aj so všetkým ostatným. Nikdy ich netreba od seba odstrkovať.

Tento muž sa volal Buck. Alebo Steve. Aish ho volal *človeče*. „O čo ide, *človeče*?“

„O kom si napísal tú pieseň? Veď vieš – *In You*. Tú, čo sa hodí na masturbovanie.“

Aish odtiahol hlavu od pohovky a unavene sa rozhlíadal po stane. Práve hrala hlavná hviezda festivalu, takže zamatové pohovky a saténové kreslá boli v žiare lustrov prázdne. A Aishov kedysi obrovský sprievod zmizol a zanechal po sebe iba zápach škanďálu a upadajúcej kariéry.

Napriek tomu musel byť vždy opatrný a chrániť tajomstvo, ktoré držal už desať rokov pod pokrievkou, tajomstvo, ktoré sa z neho novinári, fanúšikovia a špióni snažili vytiahnuť, odkedy skladba *In You* explodovala v hitparádach a vystrelila ich kapelu Young Son ku hviezdám.

No ako si Aish na jazyku omieľal chuť pokazeného zelerového koreňa, pomyslel si, že nikdy nestretol dôveryhodnejšieho chlapa, ako je Buck. Alebo Steve.

„Človeče, nebudem ju menovať, ale bola úžasná,“ odvetil a zavrel oči, keď sa zaklonil a oprel hlavou späť o pohovku. Vždy keď si spomenul na *In You*, cítil sa uvoľnene a nervózne zároveň. Tá pieseň bola čisto o sexe, prinavracala ho k pocitom, ktoré zažíval, keď sa s ňou miloval.

Nikdy nemal dovoliť, aby ju hudobné vydavateľstvo vypustilo do sveta. „Tak veľmi som to poslal.“

„Čo si urobil?“

„Zlomil som jej srdce.“ Kedysi si myslel, že nikdy neurobil nič horšie. „Bol som kretén. Mladý a hrozne hlúpy.“ Spomienky na ňu sa mu v mozgu rozžiarili ako súhvezdie. „Bola jedinečná. Jedna z milióna.“

„To znie, akoby si ju ľúbil. Domnieval som sa, že ju iba lákalo mať tvojho vtáka.“

Láka ma mať tvojho vtáka. Mohol by Aish z tejto frázy vyťažiť pieseň? Znelo to lepšie než čokoľvek, čo vymyslel sám.

„Áno, rozhodne si ho užívala,“ prehrabol si vlasy prstami, ako to mala dotyčná vo zvyku, pomaly a s potiahnutím na konci. „Chýba mi.“

„Aj mne by chýbala, keby bola taká sexi, ako o nej tvrdíš v piesni. *Chýbaš mi podo mnou...* Vieš, na čo narážam, však?“ Zasmial sa a lakťom štychol do Aisha.

Jeho nový najlepší kamarát bol tak trochu debil. Ale jeho predchádzajúci najlepší priateľ bol tiež trochu debil.

Pri tej nelojálnej myšlienke sa Aish pokúsil vystrieť. „Nehovor o nej takto,“ zavrčal. Kedy sa mu krk zmenil na želatínu? A svojho najlepšieho kamaráta videl štvormo.

„Prepáč, kamoško, nechcel som ťa uraziť,“ zahabkal Buck alebo Steve a zdvihol do vzduchu osem dlaní. „Čo robí teraz?“

Buck alebo Steve bol dobrý chlap. A Aish ho pred sebou nevidel iba jedného. Už dávno sa nerozprával s nikým iným ako so svojím manažérom. Už dávno o nej nehovoril. „Otvára si vinárstvo.“

„Naozaj? To znie nóbl na také nezbedné dievča.“

„Áno. Je fakt nóbl. Ako kráľovná.“ Zachechtal sa nad vlastným vtipom. Čo keby napísal pieseň o tom?

Buck alebo Steve sa oplzlo zasmial. „Stavím sa, že by si jej sám rád pomohol otvoriť vinárstvo.“

„To by bolo pekné,“ hlesol Aish zasnívane. „Nasávať španielsky vzduch, upratať si to v hlave...“

„Počkať, doriti.“ Ostrý hlas jeho nového najlepšieho priateľa prinútil Aisha sústrediť sa a uvedomiť si, že je iba jeden muž, jeden chlapík s očami, ktoré neboli také nejasné a podliate krvou, aké sa mu zdali, keď začali piť. „Bohatá štetka zažratá do vína? V Španielsku? Nehovoríš o tej princeznej, však? Ako sa volá?“ Luskol prstami a ten prudký zvuk prehlušil aj rytmus doliehajúci do stanu z pódia. Potom ukázal špinavým nechtom na Aisha.

„Princezná Sofia! To o nej je *In You*.“

„Pssst,“ tíšil ho Aish, znovu sa poobzeral po stane a snažil sa sústrediť. No hoci nehýbal hlavou, svet sa mu stále točil pred očami, a tak ich zavrel. „Človeče, stíš sa.“

„Princezná Sofia. To ona si zakladá vinárstvo? Myslel som, že je na odvykačke.“ Aish sa pokúsil otvoriť oči. Do hrdla mu však stúpala žlč. A mužove slová mu zapchávali uši. „Poondiata princezná Sofia. Neprichytili ju s celou chlapčenskou skupinou? Stavím sa, že v jej vinárstve budú celý týždeň orgie. Nedostaneš tam aj mňa? Dopekla, rád by som si to s ňou rozdal.“

Aish sa chystal zabiť svojho nového najlepšieho priateľa. Najradšej by Buckovi alebo Stevovi strčil ruku do krku, vytrhol mu mandle a hompálal by mu nimi varovne pred očami – bola by to prvá časť tela,

o ktorú by prišiel, keby sa jej niekedy dotkol, pomyslel na ňu alebo o nej povedal inej živej duši.

V Aishovi sa však vzdul známy pocit.

A namiesto násilia bolo na videu z kamery ukrytej v papradí vidieť, ako sa rocková hviezda Aish Salinger tacká preč z dohľadu. Mikrofón ukrytý v Buckovom alebo Stevovom ponči však aj napriek duneniu techna zachytil, ako spevák vracia v kúte.

Virálne video sa po internete naozaj šírilo ako vírus. Lebo keď si na druhý deň pozrela ten záznam žena, o ktorej sa na ňom hovorilo, žena, ktorá mala na krku kráľovstvo a nič sa jej nedarilo, žena, ktorá zatlačila túto katastrofálnu prvú lásku hlboko do úzadia svojej mysle, musela tiež utekať na záchod.

Polovica augusta

Princesa Sofia Maria Isabel de Esperanzová Santosová stála v arktickom chlade a starodávnej tme svojej vínnej pivnice, v strede nekonečných tunelov, ktoré sa ťahali pod jej prestavaným kláštorom, a vytiahla hrubú zátku z jedného suda. Naschvál ju položila vedľa otvoru – po minulé roky ich mnohokrát stratila vo vreckách či z roztržitosti – a strčila do suda násosku. Víno z odrody *Tempranillo*, ktoré pomaly naplňalo sklenenú trubicu, sa v tlmenom svetle lampáša s LED diódou lesklo ako rubín. Len čo sa násoska naplnila do určitého množstva, vytiahla ju zo suda, okamžite ho zazátkovala a víno preliala do svojho pohára.

Štyrikrát ním prudko zakrútila v pohári, rovnako ako pri vínach z ostatných sudov, ktoré už ochutnala, a vo svetle lampáša si premerala červenú tekutinu, či v nej nenájde nedostatky. Nevšimla si nijaké zvláštne sfarbenie. Žiadne neočakávané usadeniny alebo zvyšky. Víno hodvábne kĺzalo po vnútornej strane skla, presne tak, ako chcela.

Naklonila nos a hornú peru nad okraj pohára a s otvorenými ústami sa nadýchla. Tmavá slivka, čerešňa, tabak – bohaté, dekadentné arómy tlmili roky v su-

doch z amerického dubového dreva. Kašľať na Consejo Regulador del Monte, regulačný výbor, ktorý požadoval, aby vína dozrievali v sudoch z francúzskeho dubového dreva, lebo iba vtedy mohli získať jeho schvaľovaciu pečiatku. Toto hrozno zo slnečného, severného kúta Monte del Vino Real volalo po inej technike, aby vynikli jeho najlepšie chute.

Sofia bola princezná Monte del Vino Real, malého vinárskeho kráľovstva, ktoré sa nachádzalo vysoko v pohorí Picos de Europa v severnom Španielsku, a podľa legendy v žilách jej rodiny prúdila samotná šťava z hrozna. Keďže víno bolo pre ňu rovnako dôležité ako krv, nikto nevedel lepšie ako ona, čo vinič z Monte del Vino Real potrebuje, aby z neho vznikol vynikajúci mok. Nikomu na tom nezáležalo viac. Nikto neštudoval a nezaúčal sa usilovnejšie, nepresvedčil toľko ľudí a nemal toho viac v stávke. Bolo na nej, prvej vinárke za päťstoročnú históriu kráľovských vinohradníkov, aby presvedčila svet, že Monte del Vino Real je schopné produkovať niektoré z najsofistikovanejších, chuťovo najlepších, turisticky najlákavejších a finančne najvýnosnejších vín na svete.

Princesa Sofia si opatrne a zdržanlivo priložila pohár k ústam a zdvihla ho. Odchlipla si vína, akoby mala v pohári *una cerveza light*, svetlé pivo. Pila, kým nevyprázdnila pohár. Rovnako ako pri ochutnávke zo zvyšných sudov.

Rukávom si utrela pery a grgla.

Nad hlavou sa jej rozsvietili svetlá, keď sa navrchu schodiska rozleteli dvere vedúce do pivnice. „*Dónde demonios estás? Sal ahora mismo!*“ zakričala na ňu správkyňa vinárstva.

Len neustála hrôza, šok a zúrivosť, v ktorých žila posledných štyridsaťosem hodín, zabránili Sofii zareagovať na buchnutie dverí, oslepujúce svetlá a vlastnú zamestnankyňu, ktorá jej kázala, aby pohla zadkom a prišla hore.

A víno. Víno jej tiež pomáhalo.

„To nič,“ ozval sa zvrchu schodiska vecný hlas. „Stretnem sa s ňou dole.“

Sofia sa zviezla na najbližší sud a namiesto vylepšení, ktoré dosiahla v tejto komnate pod stredovekým kláštorom, sa sústredila na svoj prázdny pohár.

Veľkolepý priestor katedrály sa teraz pýšil dvojposchodovým stropom s drevenými trámami a čiernou korintskou mramorovou podlahou. Sudy označené *Bodega Sofia* stáli po stranách poukladané po dvoch na sebe. Na okrajoch miestnosti sa nachádzali klenuaté priechody z brúseného kameňa, čo viedli do tunelov hadiacich sa pod Monte – praveké cestičky vytvárali podzemný svet, ktorý Sofia poznala ako vlastnú dľaň.

Toto bolo srdce vinárstva Bodega Sofia, kde kameň a chlad zabraňovali ostatným vnemom preniknúť dnu a umožňovali Sofiinmu citlivému nosu a chuťovým pohárikom venovať sa zložitej práci – vytváraniu skvelých vín, ktoré hrdo reprezentovali tisícročnú históriu jej krajiny a ľudu.

Sofia potlačila predstavu tohto priestoru plného ľudí, ktorí si vychutnávajú prvý dúšok jej vína. Priala si, aby bol jej mozog rovnako prázdny ako jej pohár.

Ako schádzala dvojica po schodoch, topánky ženy z oddelenia pre styk s verejnosťou hlasno klopkali po kove a vrčanie správkyně vinárstva sa ozývalo čoraz

zreteľnejšie: „... len sa tu dole schováva a ja ju neviem k ničomu donútiť...“

„Postarám sa o to,“ prisľúbila Američanka, keď zišli po jednom ramene schodiska a zabočili na druhé. Sofia opäť žasla nad tým, aká drobná a krehká sa zdá žena, ktorá na seba vzala herkulovskú úlohu zvládnuť Sofiine problémy s verejnosťou. V smaragdovozelených šatách pripomínajúcich nočnú košielku a s čiernym mikádom s krátkou ofinou po obočie vyzerala Namrita Mirakhurová ako krehký, šik motýľ. Sofia si však po mesiacoch spolupráce, čo sa snažili vytvoriť plán, ako uviesť vinárstvo a jeho výrobky na trh, uvedomila, že táto vedúca pracovníčka z oddelenia pre styk s verejnosťou je krehká asi ako vŕtačka do ocele.

Sofia sa oprela chrbtom o studené kamenné steny pivnice a naklonila prázdny pohár k ženám, keď si ju všimli.

Carmen Louisa, správkyňa jej vinárstva, prudko zastala v zablatených čižmách. „*Estás borracha?*“

„Nie, nie som opitá,“ odvetila Sofia po anglicky kvôli druhej žene. „Ešte nie.“

Sofia poznala Carmen Louisu a vzhliadala k nej celých dvadsaťdeväť rokov života; bolo nesmierne upokojujúce hrať sa pri nej na tínedžerku. So svojimi karamelovými kučeravými vlasmi po pleciah a telom, ktoré denne používala ako nástroj, vyzerala štyridsaťosemročná žena skôr ako modelka obsadená do roly pestovateľky hrozna než ako skúsená vinárka, ktorou vždy bola.

Práve teraz však vyzerala, že sa neudrží a vybuchne.

Namrita upokojujúco zdvihla ruku. „Ako sa darí?“ opýtala sa a objala sa rukami.

V pivnici bolo chladno, presne ako Sofia požadovala. „*Bien*,“ odvetila cez falošný úsmev.

Carmen Louisa si odfrkla. „Nie, nič nie je *bien*. Ignoruje telefonáty a e-maily, chvalabohu, že si poslala tú tlačovú správu, inak by si ľudia mysleli, že je mŕtva, *no sé cuando* naposledy jedla y hovorí, že dopĺňa sudy, z ktorých sa vyparilo víno, no povedz sama, či podľa teba vyzerá, akoby dopĺňala sudy, y *no sé qué hacer y ella no me habla...*“

Angličtina Carmen Louisy, ktorú sa naučila na vysokej škole, išla do čerta, keď bola vinárka takáto rozrušená.

Obaja Sofiini bratia a jej najlepší priateľ Henry prestali písať aj volať. Nesnažili sa ju ani navštíviť. Sofia poznala systém tunelov, ktoré viedli do hôr, lepšie než ktokoľvek iný. Keď sa v ňom hrala s bratom Mateom na *escondidas*, vždy vyhrala. Dokonca ani moc, ktorú mal Mateo ako ďalší kráľ v poradí, nedodala bratovi odvalu, že Sofiu nájde, ak sa mu bude chcieť ukryť.

Namrita opäť zdvihla štíhlu ruku.

„Viem, že je to celé nafigu,“ prehodila svojím charakteristicky úprimným hlasom, ktorý nikdy nič neprikrášloval. „Pracovala si ako o život a potom dva týždne pred uvedením na trh zverejnia toto video. Situácia ti možno pripadá beznádejná, ale keď sa tu budeš skrývať, nič sa nezlepší.“

Väčšina vinárskeho sveta už považovala vinárstvo Bodega Sofia za vtip a označovala ho za zbytočný, márnivý projekt nevybúrenej princeznej. Vplyvní ľudia z vinárskeho priemyslu v podstate odignorovali jej pozvanie zúčastniť sa na otvorení vinárstva a priľahlého luxusného hotela s uhradením všetkých vý-

davkov. A tu doma v Monte boli mnohí obyvatelia znepokojení a podozrievaví voči Sofiiným snahám o inovácie pri výrobe vína.

„Je mi ľúto, že sa pýtam, ale musím,“ pokračovala Namrita. „Je to pravda? Zaplietla si sa s Aishom Salingrom?“

Jeho meno. Meno, ktoré si desať rokov úspešne nevšímal. Sofia si zasunula ruku do predného vrečka, dlaňou sa chytila za bok a pritisla sa chrbtom k chladnej kamennej stene. Prikývla.

„Dobre,“ pritakala Namrita, tentoraz aspoň nežne. „A videla si ho, odkedy sa váš vzťah skončil?“

Gracias a Dios, nie. Ďakovala vesmíru, že je k nej taký zhovievavý.

Po tej katastrofálnej jeseni Sofia vložila všetku energiu do získania diplomu z dvoch odborov, enológie a vinárskej chémie, na univerzite v Bordeaux, priučila sa všetkému, čomu sa dalo, ako učnica u špičkových vinárov, a zaskakovala za neprítomného brata a nedbalých rodičov ako vodkyňa Monte. Keď si jej brat, *príncipe* Mateo, našiel pred piatimi rokmi svoju geniálnu miliardársku nevestu a zaujal svoje právoplatné miesto pri kormidle kráľovstva, Sofia odišla z Monte a cez deň sa sústredila na vývoj chemikálie na odstránenie chyby vo víne, ktorá už dlho sužovala toto odvetvie. A v noci... nuž, počas svojho divokého dospievania sa naučila, že pekní chlapci a večierky účinne odpútavajú pozornosť od všetkého, na čo nechce myslieť.

Keď zdokonalila svoju chemickú zlúčeninu, ktorá spôsobila revolúciu vo vinárskom priemysle, a okamžite, veľkolepo zbohatla, dopriala nespútanému dieťaťu v sebe priepustku do všetkých kruhov. Spolupraco-

vala s najlepšimi vinármi, radila im pri výrobe zaujímavých vín, chodila do klubov s najhoršou zberbou a dovolila senzáciiectivým fotoreportérom pristihnúť ju v kompromitujúcich polohách. Tri roky si užívala prácu aj voľno naplno, čo by u muža prešlo bez povšimnutia – práveže by ho za to uznávali. No pri Sofii to verejnosť nazývala bláznivými výstrelkami.

S týmto bohémym životom však skoncovala pred dvomi rokmi, keď sa jej pred dverami toskánskej vily zjavil brat a požiadal ju, aby sa vrátila domov. Prosil ju o pomoc; chcel, aby spoločne zabezpečili Monte lepšiu budúcnosť.

Dva roky pokojného života a neutíchajúceho úsilia o vybudovanie vinárstva nestačili na vymazanie Sofiihno imidžu nevybúrenej dievčiny z kolektívneho povedomia vinárskeho sveta ani na utíchnutie fámy, že za vynájdenie chemikálie mohla viac vďačiť peniazom svojej miliardárskej švagrinej než svojim odborným znalostiam v oblasti vína.

Vinársky svet ju teraz nútil zaplatiť za svoje niekdajšie odviazané správanie.

Napriek tomu, na koľkých večierkoch sa ocitla, s koľkými chlapcami sa na nich zahrávala, nikdy nezačula Aishovo meno. Ani raz ju v tanečnom klube nenaľakal jeho hlas. Zostávala v blaženej nevedomosti, že skupina Young Son sa stala svetovou senzáciou.

Vesmír nebol láskavý, bol krutý – ukrýval pred ňou tajomstvo, kým jeho odhalenie nebolo čo najzdravujúcejšie.

Sofia pokrútila hlavou, že nie, nevidela. Nebola s ním vôbec v kontakte.

„Dobre,“ odvetila Namrita. Na chvíľu sa odmlčala

a potom dodala: „Myslím, že som prišla na spôsob, ako sa z toho dostať.“

„Odložíme spustenie predaja,“ navrhla Sofia. „Počkáme mesiac, kým nepritiahne pozornosť ľudí nejaká iná hlúposť.“

„Nie je to také jednoduché,“ podotkla Namrita. „Nechápeš, aká veľká je záhada okolo tej piesne. *In You* bol prelomový hit kapely Young Son; veľmi sexi chlap v nej spieva o veľmi sexi vzťahu s množstvom detailov. Nepoprel, že žena, o ktorej spieva, je skutočná, ale ani ju nemenoval, čo len zvýšilo záujem všetkých na svete. Existujú webové stránky a dokumentárne filmy na youtube venované objaveniu tejto tajomnej múzy.“

Sofia si zaborila prsty do hustých vlasov, ktoré mala ostrihané na krátke mikádo a siahali jej po krk, a želala si, aby si nimi mohla zakryť oči.

„A keď teraz vyšlo najavo, že tá žena si ty, princezná, ktorá mala v tínedžerskom veku románik s rockovou hviezdou... ľudia z toho strácajú hlavu. Hešteg s vašimi spojenými menami #Aishia je trendom po celom svete. Denník *The Daily Telegram* zaplatil niekomu, kto vás poznal tú osudnú jeseň, päťstotisíc dolárov za rozmazaný polaroid, na ktorom ste spolu. Jeho video si pozreli milióny divákov.“

Sofia sa odhodlala pozrieť si to video len raz, a keď ho zahliadla – opitého, polonahého a potetovaného –, musela sa odvrátiť, lebo sa jej zdvihol žalúdok. Najradšej by utiekla do tmy svojich tunelov s nádejou, že keď sa po rokoch vynorí, slepá a šedivá, svet zabudne, že jej meno sa niekedy spájalo s Aishom Salingerom.

„Sama dobre vieš, že máme problémy získať pozor-

nosť verejnosti a upriamiť ju na uvedenie tvojho vinárstva na trh. Teraz zas máme toľko pozornosti, až nevieme, čo s ňou. Ozývajú sa dokonca aj ľudia, ktorí odmietli tvoje pozvanie na stáž.“

To prinútilo Sofiu zdvihnúť hlavu. Pozvali päťdesiat ľudí, aby obsadili dvadsať miest takzvaných hviezdnych stážistov, ktorí by si užili luxusný, plne hradený mesačný pobyt v Monte, aby pomohli vinárstvu Bodega Sofia s úvodnou sezónou zberu úrody. Keď si naposledy overovala čísla, zistila, že sa prihlásili iba dvaja. Títo stážisti, ktorých by zavalili dobrým vínom a jedlom – autori píšuci o víne, začínajúci pracovníci v oblasti hotelierstva s veľkou nádejou na úspech, blogeri píšuci o cestovaní a mladí vinári –, by boli prvými hosťami v luxusnom hoteli vinárstva Bodega Sofia, zúčastnili by sa na celom procese výroby vína a boli by tými najsilnejšími megafónmi, ktoré by do celého sveta hlásali o potenciáli tunajších vín a cestovného ruchu.

Namrita pokračovala: „Ako teda využiť túto pozornosť, premeniť ju na niečo pozitívne a zapojiť do toho skutočnosť, že verejnosť náhle zahorela empatiou voči Aishovi?“

Sofiina kanada sklzla zo suda. „Čože?“ zháčila sa. „Empatiou voči Aishovi?“

„Presne tak,“ prikývla Namrita a pokrútila hlavou. „Nepýtaj sa ma ako, ale z vracania pred kamerou vyšiel pozitívne. Jeho zraniteľnosť udrela na citlivú strunu a pripomenula fanúšikom, ako veľmi ho kedysi zbožňovali. Ľudia sú z vás dvoch takí nadšení, že tejto novinke sa podarilo prehlásiť klebety o tom, ako vykrádal piesne iných interpretov a bol údajne zapletený do smrti svojho basgitaristu.“

„Čože?“ zopakovala Sofia zmätene.

Carmen Louisa podráždene mávla rukou smerom k nej. „Nepočúva žiadnu hudbu, ktorá vznikla po roku tisícdeväťstošesťdesiatpäť. Alebo v nej musí byť nejaký čudný nástroj ako dažďová palica alebo *gaita*, ako sa to volá po anglicky, ach, áno, gajdy.“ Pozrela na Sofiu a vzdychla. „Ten chlap, s ktorým založil kapelu, John Hamilton – minulý rok spáchal samovraždu.“

Sofia si zaľala tupé nechty do džínsov. „John?“ Jeho meno sa ozývalo v starobylej komnate. „Je mŕtvý?“

Namrita prikývla. „Poznala si ho?“

John, Aishov svetlovlasý, modrooký najlepší kamarát, nasledoval Aisha hocikam. Samozrejme, že sa k nemu pridal aj vtedy, keď Aishov strýko, vinár, každoročne najímal na pomoc pri zbere úrody vo svojej kalifornskej vinici študentov brigádnikov. Na jeseň toho roku, keď Sofia oslávila devätnásť rokov, sa do skupinky začlenila aj ona. A Aish ju našiel v nádrži na víno.

John bol priateľský, zábavný, ústretový. A nemal ju rád. Pravdepodobne ju dokonca nenávidel.

Prikývla. Poznala Johna Hamiltona. Ale ďalej to nerozvádza.

„Nahrávanie štvrtého albumu skupiny Young Son sa pozastavilo,“ pokračovala Namrita. „Kolovali odporné klebety, že Aish nedokáže napísať pieseň bez toho, aby ju niekomu neukradol, že žiarli na úspech ostatných a že presvedčil svojho priateľa, aby sa zabil, ale teraz...“

Odmlčala sa a Sofia pocítila, ako jej na zátylku vstávajú chlčky dupkom.

„Čoraz častejšie sa na verejnosti objavuje roman-